

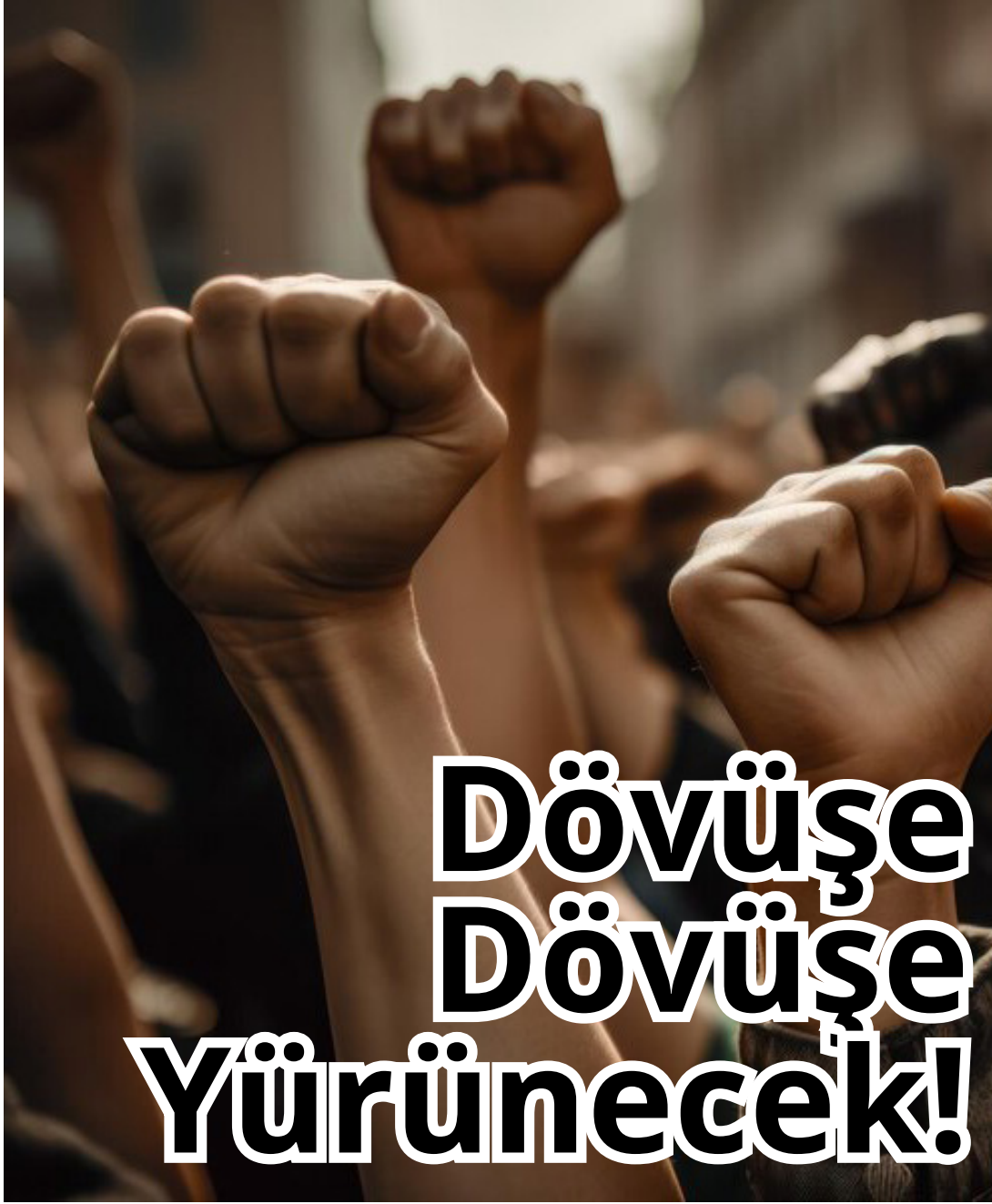
MÜÇADELE BİRLİĞİ

gazetesi

www.mucaadelebirligi23.net
mucaadelebirligi@gmail.com
t.me/mucaadelebirligi
Mücadele Birliği Gazetesi
mucaadelebirligi4
mucaadelebirligi

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

8 MAYIS 2024 S.06



Dövüşe Dövüşe Yürünecek!

RTE "yumuşama sinyali" verirken sosyalist, devrimci ² ve yurtsever basına yönelik baskıların ardı arkası kesilmiyor. Gazeteci arkadaşlarımız sabahın kör karanlıklarında, evlerinin kapıları kırılarak derdest ediliyor, tutuklanıyor. 1 Mayıs'ta "DISK-CHP ortaklığının Taksim oyunu"nu kabullenmeyip polis barikatına yönelenler peş peşe baskınlarla gözaltına alınıyor, tutuklanıyor. Mücadele Birliği'nin, Devrimci Öğrenci Birliği'nin ve daha nice sosyalist platformun sosyal medya hesapları gereksiz erişime kapatılıyor, devrimci-sosyalist içerikli haber siteleri yasaklanıyor. (...) Ve tüm bunlar, tüm dünyanın koşar adım bir büyük yıkım savaşına sürüklendiği sırada meydana geliyor. Neyin yumuşamasından, neyin "iyimser beklenti"sinden bahsediyorsunuz siz!



Denizlerin Açtığı Yoldan



Uykularınız Kaçsın



Denizlerin Cüretiyle Devrime



Denizleşenlerimizle Büyüyoruz

Dövüşe Dövüşe Yürünecek!

Manşet

Siyasette yumuşama dönemi!.. Özel ile görüşmesi sonrası RTE böyle konuştu basına. "Fabrika ayarlarına dönüş" hayranları el çırttılar. "İyimser bir beklenti" tanımlıyor şimdi onları!

Aldatılmaya, kandırılmaya nasıl da hevesliler böyle. Yalan olduğunu cümle cihanın bildiği açıklamalara inanmayı nasıl da arzuluyorlar. "Yumuşama", "toplumsal uzlaş", "barış"... Varlık gerekçeleri bu çünkü. Ayaklarını bastıkları zemin, köklerini saldıkları o çürük toprak bu!

RTE "yumuşama sinyali" verirken sosyalist, devrimci ve yurtsever basına yönelik baskıların ardı arkası kesilmiyor. Gazeteci arkadaşlarımız sabahın kör karanlıklarında, evlerinin kapıları kırılarak derdest ediliyor, tutuklanıyor. 1 Mayıs'ta "DİSK-CHP ortaklığının Taksim oyunu"nu kabullenmeyip polis barikatına yönelenler peş peşe baskınlarla gözaltına alınıyor, tutuklanıyor. Mücadele Birliği'nin, Devrimci Öğrenci Birliği'nin ve daha nice sosyalist platformun sosyal medya hesapları gerekçesiz erişime kapatılıyor, devrimci-sosyalist içerikli haber siteleri yasaklanıyor.

Devamı var. DEM partinin 27 belediye başkanı hakkında soruşturma olduğu gerekçesiyle "kayyum atanması kaçınılmaz" diye yazılar yazılıp gerekli ortam oluşturulma işine soyunuyor malum "gazeteciler". Güney Kürdistan'a, Rojava'ya yönelik saldırılar ve askeri yığınaklar artıyor.

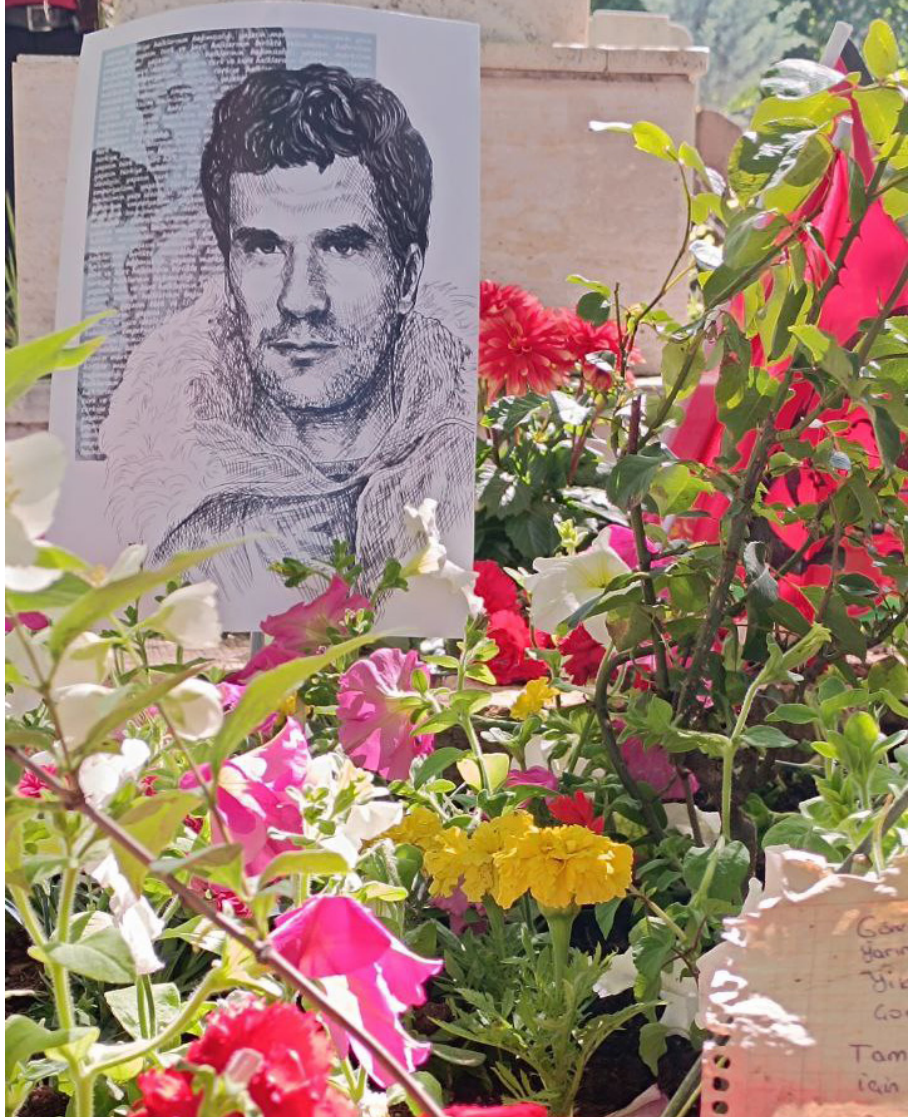
Yetmedi... Dinci faşist iktidarın küçük ortağı Meclis grup toplantısında herkesi alenen tehdit eden konuşmalar yapıyor. Hızını alamayan bu "ökonomi" uzmanı, Marx'ı, komünistleri, 1 Mayıs eylemcilerini tek tek anarak genetik antikomünizmle yayılım ateşine tutuyor hepsini. Karşı devrim cephesi kesintisiz saldırganlık sergiliyor.

Ve tüm bunlar, tüm dünyanın koşar adım bir büyük yıkım savaşına sürüklendiği sırada meydana geliyor. Neyin yumuşamasından, neyin "iyimser beklenti"sinden bahsediyorsunuz siz!

Kimse "yumuşama", "demokratik açılım", "hak ve özgürlükler" beklemesin boşuna. İki karşıt dünyanın uzlaşmaz savaşı bu. Tüm belirtiler bu savaşın daha da sertleşeceğini gösteriyor, yumuşamayı değil. Şairin dediği gibi, "nice sarp yerden geçildi buraya kadar / Ve buradan daha da dikleşerek / dinmeden-dinlenmeden / dış-dış / dövüşe dövüşe yürünecek"

Denizlerin Açtığı Yoldan

Editör



"Her çağ kendi Helvetius'unu yaratır" diyordu Marx bir yerde. Her devrimci çağın büyük kahramanlara ihtiyaç duymasını, eğer hazır bulmazsa o kahramanların çağın kendisi tarafından yaratıldığını anlatmaktadır böylece.

Tüm bir tarih tarafından defalarca kanıtlanmış güçlü bir gözlemdir Marx'ın yaptığı.

1960'lı yılların sonu ile 70'li yılların başı bütün dünyada olduğu gibi Türkiye ve Kürdistan'da da devrimci bir çağ ortaya çıkmıştı. Çin, Küba, Vietnam... Ve Cezayir, ve Afrika'nın ayaklanan halkları... Böylesi devrimci çağlar, elbette devrimci atılımı gerçekleştirebilecek önderler ister. Birikip gelenin içinden, o birikimi aşan, sıçramayı başaran, kopuşu gerçekleştiren devrimci önderler...

Deniz, Yusuf, Hüseyin, Sinan bu devrimci çağın ürünü olarak tarih sahnesine çıktılar ve devrim tarihimizi değiştirdiler.

Onların kopuşu gerçekleştirdiği döneme kadar Türkiye ve Kürdistan devrimini sarıp sarmalayan güçlü parlamentarist, sosyal reformist barikatlar vardı. Bu barikatların aşılması, kabukların kırılması gerekiyordu. Devrimin bu genç önderleri işte tam olarak bunu başardılar.

15-16 Haziran büyük işçi ayaklanması, Türkiye burjuva egemenliği için kelimenin gerçek anlamında devrim heyulasının dehşetli bir şekilde karşılarında belirmesi anlamına geliyordu. Devrimci kitle hareketinin doruk noktasıydı. Burjuvazi, egemenliğinin bir ayaklanmayla yıkılma tehlikesini en somut haliyle yaşadı.



Deniz ve yoldaşlarının bu tarihten birkaç ay sonra ilk silahlı eylemlerini yapmaları, ardından Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu'nun kuruluşunu ilan etmeleri bir rastlantı değildi. Kurtuluşun parlamenter yolla gerçekleşmeyeceği bilincinin açığa çıkmasının ve bu bilincin egemen bilinç haline geldiğinin ifadesiydi. THKO'nun ilanı, bu ilana doğru gelen yolda ilk silahlı eylemler Türkiye ve Kürdistan tarihinde bir kırılma noktası oldu.

THKO'nun ilanı Türkiye birleşik devrim tarihinde bir dönüm noktasıdır. Eski parlamentarist, yasalıcı yoldan devrimci tarzda kopulması, sosyal reformizmin reddi, devrimin ancak ve ancak zora dayalı olarak gerçekleşebileceğinin ilanıdır. Denizlerin, hemen ardından da Mahirlerin başlattığı '71 silahlı çıkışı yeni bir dönemi başlatmıştır. Bu çıkışla birlikte buz kırıldı, yol açıldı.

Deniz Gezmiş ve yoldaşlarının (ve elbette Mahir Çayan ve yoldaşlarının da) tarihsel önemi, tarihsel kişilikleri; tarihte silinmez harflerle yer almaları buradan ileri geliyor. Onlar buzu kırdılar, yolu açtılar ve kendilerinden sonra gelecek bütün kuşakları etkileri altına aldılar.

Denizlerin "devrim önderi" olarak anılması, yalnızca "kahramanlara övgü" değil, tarihsel-toplumsal gerçekliğin en gerçekçi ifadesidir. Onlar, bir yol açarak önden yürüdüler ve kendilerinden sonra gelecek bütün kuşaklara devrimin yolunu; kurtuluşa giden yolu gösterdiler.

Sinan "Öyle bir ateş yakacağız ki, bu ateşi kimse söndüremeyecek." der-

ken, tarihsel rollerinin bilincinde olan devrim önderlerine özgü bir özgüvenle konuşmuştu. Çok doğru söylüyordu. O tarihten itibaren, Türkiye ve Kürdistan şehirlerinde, fabrikalarında, köylerinde, okullarında yanmaya başlayan devrim ateşi hiç sönmedi. Faşist darbeler, işkenceler, kitle katliamları, idamlar, sokak ortasında infazlar, dizginsiz faşist terör... Akla gelebilecek her şey denendi, ama o ateş asla söndürülemedi!

Denizleşmek, onların yolundan yürümek, onlar gibi olmak demek, onların yaptığını birebir taklit etmek anlamına gelmez. Denizlerin mücadelesinin özü eylemlerinin biçiminde değil, politik hedeflerindedir. Üstüne basa basa söyleyelim. Eylemlerinin politik hedefi, amaçları, yöneldikleri şeydir önemli olan. Nedir Denizlerin eylemlerinin politik hedefi? Burjuva devlet iktidarını ve burjuva sınıf egemenliğini zora dayalı devrim yoluyla yıkarak emperyalizme ve kapitalizme karşı zafer kazanmış bir halk iktidarı kurmak!

Söz konusu olan bu büyük hedef olduğunda, parmak hesabıyla kaç kişi olduğuna bakılmaz. Ya da örgütsel zayıflıklara. Tarihsel toplumsal kavganın saati çalmışsa, o kavgaya boylu boyunca girilir. Büyük hedefler için kıyasıya bir savaş sürdürülür. Denizler hiçbir güçsüzlüğün, şu ya da bu gerekçenin ardına sığınmadan, bu politik hedefe doğru yürüme cüretini gösterdiler. Onlar, komünistlerin ilk, en başta gelen hedefinin politik iktidarın bir devrimle ele geçirilmesi olması gerek-

tiğini büyük bir cesaret ve cüret örneği vererek gösterdiler.

Kırıntılar uğruna, "mevziler ele geçirmek" uğruna, "hak ve özgürlükler" adı altında reformlar uğruna mücadeleyi değil devrim ve iktidar için mücadeleyi eşsiz bir cüret ve cesaretle en başa koymak gerektiğini öğrettiler.

Denizlerin en önemli mirası işte bu düşünce biçimidir. Deniz, tutsak düştüğünde "devrim yapmaktan geliyorum" sözleriyle bu özü ifade etmiş oldu. Bu, aynı zamanda Leninist düşüncenin özüdür.

Bilinen bir olgudur. Her dönem mücadelenin biçimi, araçları, yol ve yöntemleri, koşullara göre değişir. Ama buradan devrim ve iktidar mücadelesinin geriye çekileceği, "hak ve özgürlükler mücadelesinin" başa geçeceği dönemler vardır anlamı çıkmaz. Devrim ve iktidar için mücadele etmek, bu hedefi en başa koymak için güçlü olmayı beklemek doğru değil. Tam tersine, güçlü olmak isteyen devrim ve iktidar hedefini en başa koymak zorundadır. Denizlerin yaptıkları tam olarak buydu.

Denizlerin cüret ve cesaretiyle davranan; yani birleşik devrimin toplumsal güçlerine parlamento yolunu değil, zora dayalı devrimle iktidarın fethedilmesi yolunu gösterenler emekçi sınıflara gerçek anlamda öncülük edebilirler. Denizlerin adını tarihe altın harflerle kazıyan öz budur.

Tarihin omuzlarımıza yüklediği görev budur. Denizlerin bize gösterdiği yol budur.

Taksim'den Vazgeçmeyeceğiz



1 Mayıs günü "1 Mayıs Alanı Taksim'dir" diyerek yönünü Taksim'e dönen 226 kişi gözaltına alınmıştı. 226 kişinin ifade işlemleri sonrası gözaltına alınan devrimcilerin birçoğu gece saatlerinde serbest bırakılırken 35 kişi, savcılığın talimatı ile gözaltında kalmaya devam etti. 35 kişi içinde yer alan Partizan okurlarının gözaltında tutulma gerekçesi olarak flamalarında İbrahim Kaypakkaya resmi bulundurması olurken Gençlik Komiteleri'nin gözaltı gerekçesi de "İsrail'le Ticareti Kes" demesi oldu.

35 kişinin gözaltı süreleri uzatılırken bir yandan da 3 Mayıs sabahı İstanbul'da eş zamanlı ev baskınları gerçekleştirildi. 1 Mayıs'ta Saraçhane'de polis barikatını zorlayanların Taksim yasağına karşı direndikleri gerekçesiyle düzenlenen ev baskınlarında 47 kişi hakkında yakalama kararı olduğu öğrenildi. Bu operasyonların sinyalini İstanbul Valisi "devlet yarına bırakır ama yanına bırakmaz" diyerek önden vermişti. 3 Mayıs sabahı İçişleri Bakanı ise bu operasyonları "gereği yapıldı" diyerek

duyurdu.

4 Mayıs günü, 1 Mayıs'tan bu yana gözaltında tutulan Partizan okurları ve Gençlik Komiteleri ile 3 Mayıs günü sabah operasyonları ile gözaltına alınanlarının tamamı savcılık ifadeleri için adliyeye getirildi. İfadelerin ardından savcılık talimatı ile 13 kişi adli kontrol, 52 kişi tutuklama talebiyle sulh ceza hakimliğine sevk edildi. Adli kontrol talebi ile sulh ceza hakimliğine sevk edilen 13 kişi hakkında yurtdışına çıkış yasağı ve imza adli kontrol tedbiri kararı verildi. 1 Mayıs günü gözaltına alınan 17 Partizan okurundan 6'sı, 18 Gençlik Komiteleri üyesinden 5'i ve 3 Mayıs sabahı gözaltına alınan 29 kişiden 27'si ise tutuklandı. Tutuklanması talep edilen toplam 52 kişiden 38'i tutuklanmış oldu.

5 Mayıs sabahına ise yeniden ev baskınları ile uyanıldı. 6 Mayıs sabahı adliyeye sevk edilen 12 kişinin tamamı savcılık ifadelerinin ardından tutuklama talebi ile sulh ceza hakimliğine sevk edildi. Sulh ceza hakimliğindeki sorgularının ardından 5 Ma-

yıs sabahı ev baskınları ile gözaltına alınan 12 kişiden 11'i tutuklandı.

1 Mayıs 2024 gözaltılarının toplam bilançosu 49 tutuklama oldu.

Tutuklama kararlarının ardından Çağlayan Adliyesinde açıklama yapan ÇHD'li avukat Ezgi Önalın "Bu dosyanın başından beri hiçbir yerinde hukuk diye bir şey olmadı. Ev basılmasına vali karar verdi, tutuklanmalarına İçişleri Bakanı karar verdi. Bu dosyada hakim yoktu, savcı yoktu. Biz başından beri bu insanları görmedik. Dosyanın savcısı 26 tane savcı görevlendirdi. Kendisi bir tane ifade almaya, tutuklayacağı gençlerden bir tanesinin gözünün içine bakmaya tenezzül etmedi." diyerek bu gözaltı ve tutuklama operasyonlarının Taksim diyen herkese gözdağı vermeye ve Taksim iradesini kırmaya yönelik olduğunu altını çizdi.

Bu operasyonlar ve saldırılar bir kez daha gösteriyor ki "1 Mayıs alanı Taksim'dir". Tüm bu baskı ve zorbalıklara rağmen Taksim'den vazgeçmeyeceğiz.

Uykularınız Kaçsın



Vali, devlet yarına bırakır yanınıza bırakmaz demişti. Bilsinler yanlarına bırakmayacak olan bizleriz. Devrimciler, kadınlar, işçiler, öğrenciler; sefalet koşullarına mecbur ettiğiniz, bu köhnemiş düzeniniz içinde her gün öldürülen bizler yanınıza bırakmayacağız. Uykularınız kaçsın, yarın barikatlarda yine bizler olacağız.

yorlar. Gezi Direnişinden, Rojava'dan Gazze'ye direnen halklardan, Amerika'dan Taksim'e barikatlarına indirdiğimiz damacanadan korkuyorlar. Barikata inen o damacana gençliğin isyanı, umudu, iradesidir. Biliyorlar." denildi.

Açıklama "Vali, devlet yarına bırakır yanınıza bırakmaz demişti. Bilsinler yanlarına bırakmayacak olan bizleriz. Devrimciler, kadınlar, işçiler, öğrenciler; sefalet koşullarına mecbur ettiğiniz, bu köhnemiş düzeniniz içinde her gün öldürülen bizler yanınıza bırakmayacağız. Uykularınız kaçsın, yarın barikatlarda yine bizler olacağız. Yoldaşlarımızı alacağız ve tüm kentlerin, tüm meydanlarına taşıyacağız onların mücadelesini. Sokaklardan uzak durarak yaşamak mümkün değildir. Geriye atılacak adım kalmamıştır. Şimdi, mücadeleyi ve örgütlenmeyi büyütmenin, direnişi yaymanın zamanıdır. Ferman devletin, Taksim bizimdir! Yoldaşlarımızı alacağız. Yine onlarla barikatların önünde biz olacağız. Mücadeleyi büyüteceğiz." sözleriyle ve sloganlarla sona erdi.

İzmir'de aralarında Devrimci Öğrenci Birliği'nin de bulunduğu Gençlik Örgütleri 1 Mayıs'ta Taksim'e çıkmaya çalışanların operasyonlarla gözaltına alınıp tutuklanmasına karşı 7 Mayıs günü Alsancak Halkbank önünde toplanarak Alsancak Türkan Saylan Gençlik Merkezi önüne yürüdü ve burada basın açıklaması gerçekleştirdi.

Yürüyüş esnasında sık sık "1 Mayıs Alanı Taksim Meydanı", "Taksim'de Düşene Dövüşene Bin Selam", "Gözaltılar Tutuklamalar Baskılar Bizi Yıldırılmaz", "Taksim Kızıdır Kızıl Kalacak", "Yaşasın Devrimci Mücadelemiz", "Yaşasın Devrimci Dayanışma" sloganları atıldı.

Alsancak TSKM önünde gerçekleştirilen basın açıklamasında 1 Mayıs gözaltılarına dair yetkililer tarafından yapılan asılsız açıklamalara değinilerek "1 Mayıs 2024 günü ve sonrasında yüzlerce kişi gözaltına alınırken, şu ana kadar 49 devrimci, 1 Mayıs'ta Taksim iradesi gösterdiği için tutuklandı. İçişleri Bakanı Ali Yerlikaya, ikamet adreslerinden gözaltına alınan arkadaşlarımız için 'kaçtıkları yerden yakalandılar' diyerek yoldaşlarımızın gözaltına alınma videolarını paylaştı. Ardından İstanbul Valisi Davut Gül 'Devlet yarına bırakır yanınıza bırakmaz' diye açıklama yaptı." denildi.

"İşçilere siyanürlü madenlerde ölmek yasak değilken, kadınların sokak ortasında öldürülmeleri yasak değilken, öğrencilere KYK yurtlarında

ölmek yasak değilken, emeklilerin açlık sınırının altında yaşaması yasak değilken Taksim size yasak denerek işçilerin bir araya gelmesi, Taksim'e çıkması engellenmeye çalışıldı. Şimdi, milyonlarca insana savaş ve kriz dışında bir gelecek sunmayanlar, ülkeyi iç savaş kanunlarıyla yönetip kendi yasalarına uymayanlar, hep bir ağızdan 1 Mayıs'a katılanları kendi yasalarına uymaya davet etmektedir. Bizler devrimciler ne yasaklarınızı tanırız ne de her gün değişen yasalarınızı." denilen açıklamada sokakları terk etmeme ve mücadele çağrısı yapıldı.

Dünyanın her yerinde halkların, gençlerin, kadınların eylemde olduğu, emperyalizme kapitalizme karşı mücadelenin her yerden büyüyerek yükseldiği vurgulanan açıklamada "Bizler Taksim'de, meydanlarda direnirken dünyada da direniş dalgası büyüyor. Katil İsrail devleti Refah'a saldırıyor ve öğrenciler dünyanın her yerinde kampüs kampüs, meydan meydan Filistin halkının sesini yükseltiyorlar. İntifada'yı, Aksa Tufanını yaratanlar, egemenlerin yıkılmaz dedikleri Demir Kubbeyi yıkanlar, küresel intifada çağrısı yapıyorlar. Bizler bu çağrıya da yanıt vermenin sorumluluğunu taşıyoruz. Filistin'de beyaz bayrak yok diyor çocuklar ve Sorbonne'dan, Cambridge'e, Oxford'dan, ODTÜ'ye yankılanıyor sesleri. Emperyalistlerin, egemenlerin korkuları öyle büyük ki. Deniz'den, Mahir'den, İbrahim'den, Sinan'dan korku-

1 Mayıs DİSK'in Tekelinde Değildir

1 Mayıs'ta Taksim'de olmanın tartışmazlığı, döneme damgasını vurdu. Hatta geçen senelerde olduğu gibi "ama" ile çark etmeler yerini "Taksim'e gireceğiz ama biz şuradan gireceğiz" tartışmalarına bıraktı. Herkesin de bildiği gibi iki farklı Taksim hedefli güzergah oluştu. Biri Saraçhane'den "yürüyecek" olan ve devrimci çevrelerle arasına mesafe koyduğunu ilan eden DİSK, diğeri Beşiktaş'tan yürüyeceğini açıklayan Mücadeleci Sendikalar, KESK ve tüm politik çevreler. KESK'in son günün son gecesinde -daha İstanbul KESK toplantıdayken- genel merkezin sosyal medyadan yaptığı açıklamayla "Saraçhane'de" olacağını duyurması Beşiktaş planını suya düşürdü. Doğrusu Beşiktaş neredeyse Taksim kadar abluka altına alınmıştı ve tartışmalar Valilik kararıyla yeniden başlamıştı.

Tek tek ele alacak olursak, bu seneki 1 Mayıs tartışmalarından aşağıdaki notları çıkardık.

Mücadeleci sendikalar iki ay önceden Taksim kararlarını açıklayarak aslında herkesin elini kolunu bağladılar. Ortalıkta belediye seçimlerinden oldukça geniş yer alan CHP'den "kendi payını zorlayan" DİSK'in el yükseltmesi ve Taksim hedefini açıklaması sözleri dolaşıyordu. Oysa DİSK'in arkasında, kendi içindeki sendikaların da muhalefetiyle geçirdiği sert bir Genel Kurul vardı. Yani sendikalar bazında bu seneki 1 Mayıs'ta Taksim ısrarı, Mücadeleci Sendikaların öncü rolleri ile oluştu. Sendikalarda devrimci çalışmanın önemi bir kez daha ispatlanmış oldu.

1 Mayıs mücadelesi, sendikaların, hele ki DİSK'in kararına bırakılamaz. DİSK defalarca 1 Mayıs hakkında karar vermemesi gereken kurum olduğunu ispatlamıştır. En başından beri DİSK'in Saraçhane'de CHP ile bir "faaliyet" yapıp kaçacağı ayan beyan belliydi. Zaten izinli olduğu belli alandan kaçarken de "faaliyetimiz sona erdi" diyerek üyelerini çatışma ortamından çekmeye çalışmaları da, yeterince küçük düşürücüydü. Sosyal medyada DİSK yöneticilerinin sayfalarında yapılan yorumlar, günler sonra bile "kaçtıkları" yönündeydi. Türk-İş ve Hak-İş açıkça sırt çevirdiği için DİSK'in eline kalan 1 Mayıs'ta Taksim hedefi, böylece Saraçhane'de işçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanışma gününden İmamoğlu-Özel gününe evrildi. Ko-



nunun bir yanı böyleyken diğer yanı 1 Mayıs hazırlıklarının sendikaların, devrimcilerin ve DKÖ'lerin eşit şekilde katıldığı, ortak karar vereceği bir platformda yapılması gerektiğidir.

KESK'in tutumunu "pasif bir şekilde tabi oldu" şeklinde değerlendirmek, tam olarak durumu yansıtmıyor. Beşiktaş kolundakiler KESK daha toplantıdayken, genel merkezinin sosyal medya paylaşımı ile karşılaştılar. Burada yurtsever hareketin baskınlığı bilindiği için, yazılanlar onların hanesine yazıldı. KESK açıkça DİSK planını uyguladı.

KESK'in rotayı çevirmesiyle Mücadeleci Sendikalarda tartışmalar geceye kadar sürdü. 1 Mayıs'tan önceki gece geç saatlere kadar süren toplantı, sonraki gün için tabana bilgi verme ve çalışma yapma zamanından çalmış oldu. Ayrıca Mücadeleci Sendikaların da -her ne kadar bağımsız karar verme hedefinde olsalar da- DİSK ve KESK'in 1 Mayıs gününün çalınmasındaki etkilerini kıramadılar. Burada sendikaların tabanlarının homojen olmaması, doğal olarak da taban tartışmalarının ve kararlarının merkezi kararları etkilemesi, sendikaların demokratik işleyişi açısından anlaşılır bir durum. Sonuçta tüm çabalara rağmen Saraçhane'ye gitmeye ve orada Taksim ısrarını göstermeye karar verenler de hayal kırıklığına uğradılar. Faaliyet sona ermişti ve evet, kitle DİSK'in kaçmasını dert etmemiş alanda kalmıştı ama Taksim'e giden

yollar TOMA'ların abluğasına alınmıştı. Bağımsız olarak başka yerlerden Taksim'e çıkmaya çalışan Mücadeleci Sendikaların temsilcileri de dahil herkes gözaltına alındı. Sonraki 1 Mayıs nedeniyle yapılan ev baskınlarıyla birlikte 49 kişi tutuklandı. İşte bu, 1 Mayıs mücadelesini önüne görev olarak koyan herkesin mücadele konusu olmalıdır.

Özetle, Mücadeleci Sendikaların herkesin varlığından haberdar olmakla kalmayıp dikkate aldığı bir yerde olduğu kesin. Bundan sonraki günlerde enerjimizi bu birlikteliğin genişletilmesi ve geliştirilmesine vermeliyiz. Konfederasyonların işçiler nezdinde ciddi güven kaybettiği ve hatta öfke çektiği bu dönemde bu gerçek dengeleri değiştirebilir. Gelecek 1 Mayıs'a daha 1 yıl var. Bu süre Mücadeleci Sendikaların öncülüğünde işçi sınıfının birçok noktada olduğu gibi Taksim barikatlarını da yıktığı bir yıl olabilir. Bu da sınıfın içinde sınıfın gündemine dahil olmakla ve sınıfın gündemini ileriye doğru geliştirmek için sendikaları birer okula dönüştürmekle mümkün.

Sonuç olarak şunu söylebiliriz; şimdi sınıftan çalınanları sınıfa geri verme zamanıdır.

Not: Bu yazı 1 Mayıs sonrası sendikalarda çalışma yapan devrimcilerin yaptıkları değerlendirmelerden derlenmiştir.

Gazetecilik Değil Çıplak Arama Suçtur

Mezopotamya Ajansı muhabiri Esra Solin Dal'ın çıplak aramaya maruz kalmasına tepki gösteren kadın gazeteciler, "Gazetecilik değil çıplak arama işkencesi suçtur. Arkadaşımızla dayanışmaya mesleğimizi yapmaya devam edeceğiz" dedi.

"Gazetecilik Değil Çıplak Arama İşkencesi Suçtur" yazılı pankartın açıldığı eylemde "Gazetecileri Serbest Bırakın", "Hakikatin Kalemı Kırılmaz", "Özgür Basın Susmadı Susmayacak" dövizleri ve Esra Solin Dal'ın fotoğrafı taşındı. Eylemde sık sık, "Esra Solin Yalnız Değildir", "Bijî berxwedana Zindanan", "Özgür Basın Susmayacak" ve "Gazetecilik Suç Değildir", "Çıplak Arama İşkencesi Suçtur", "Tecrit İnsanlık Suçudur" sloganları atıldı.

Açıklamayı okuyan gazeteci Serpil Ünal, tutuklanarak Bakırköy Kadın Kapalı Zindanına götürülen Esra Solin Dal'ın çıplak aramaya maruz kaldığını ve hak ihlallerinin bunlarla sınırlı olmadığını ifade etti.

"Çıplak Arama İşkencesi Yapılan Solin Hala Tek Kişilik Hücrede"

Ünal, "Gazeteci arkadaşımıza ilk gün su verilmedi, sadece bir parça ekmek verildi. Kasıtlı olarak aç bırakıldı. Ayrıca havalandırma hakkı da kullanılmadı. Bugün aldığımız bilgiye göre arkadaşımız halen tek kişilik hücre tutuluyor ve ihtiyaçları karşılanmıyor. Kabul etmiyoruz. Yapılanların tamamı suçtur, insan haklarına aykırıdır" dedi.

"Hakikat Mücadelesinden Vazgeçmiyoruz"

Hakikati halka ulaştırma mücadelesi veren özgür basın çalışanlarının iktidarın hedefinde olduğunu belirten Ünal "Onlarca özgür basın çalışanı sistematik saldırılar nedeniyle cezaevine konuyor. Fakat her koşulda gazetecilik yapmaya devam ediyorlar. Biz gazeteciler olarak basının özgürlüğünü savunmaktan ve hakikat mücadelesi vermekten vazgeçmiyoruz. Özgür basın her koşulda bedel ödemeye ve bu ülkedeki karanlıkları aydınlatmaya devam edecek. Ne tutuklamalar, ne baskılar, ne çıplak arama gibi işkenceler özgür basına geri adım attırmayacak" dedi.

Bakırköy Kadın Kapalı Zindanında kadınlara işkence uygulandığını belirten Ünal, işkence edenlerin cezalandırılması gerektiğini belirterek "Hatırlatıyoruz. Gazetecilik değil çıplak arama suçtur. Gazeteciler değil, çıplak arama yapanlar yargılanmalıdır. İsrarla hatırlatıyoruz" diyerek çıplak arama işkencesine ilişkin olan kararları sıraladı. ve ardından, "Bir kez daha hatırlatıyoruz. Biz, kadın gazeteciler olarak, kadınlar olarak, gazeteci arkadaşımız Esra Solin Dal'a Bakırköy Cezaevi'nde yapılan çıplak arama işkencesinin suç olduğunu görüyor, biliyoruz. Unutmuyoruz, unutturmuyoruz" dedi.



"Esra Solin Dal Yalnız Değildir"

Ünal "Gazeteciler ve kadınlar olarak diyoruz ki; Eğer arkadaşımızın saçının teline zarar gelirse bunun sorumlusu Bakırköy Kadın Kapalı Cezaevi yönetimidir. Haykırıyoruz. Konuyu takip etmeye, mahpus kadın Esra Solin'e ve tüm kadın mahpuslara yönelik yapılan hak ihlallerini deşifre etmeye devam edeceğiz. Esra Solin yalnız değildir" diyerek sözlerini tamamladı.

"Bu Düzeni Alaşağı Edeceğiz"

Dayanışmaya gelenlerden DEM Parti Milletvekili Özgül Saki, "Kadın gazetecilerin mücadelesi ve erkek egemenliğine karşı özgürlük, eşitlik isteyenler tereddüt etmedi. Kadın basın emekçilerinin çabasını görüyoruz. Kadınların yaşadığı emek sömürsünü, şiddeti, şüpheli denilen ölümlerin arkasında erkek şiddet ve devlet desteğini ortaya çıkaran kadın gazetecilerdir. Kadın gazetecilerle ve kadın hareketi ile birlikte bu düzeni alaşağı edeceğiz" dedi.

"Gazeteciler Olmasa Hakikat Gizli Kalırdı"

Basın özgürlüğü gününde gazetecilere yapılan haksızlığı, hatta kadın gazeteciye çıplak arama işkencesi yapıldığını konuştuklarına dikkati çeken İHD İstanbul Şube Başkanı Gülseren Yoleri, "Onlar olmazsa hakikatin gizli kalacağını biliyoruz. Halkın haber alma hakkının onlar tarafından savunulduğunu biliyoruz. Gazetecilere yönelik baskı sadece gazetecilerin sorunu değil hepimizin sorunudur" dedi. Hakikat ne kadar gizlenirse gerçekten o kadar uzaklaşılacağını belirten Yoleri "İnsan hakları savunucuları olarak biat etmeyen gazetecilerin yanında olduğumuzu bildiriyoruz. Kamuoyunun gerçekleri bilme hakkına sahip çıkması gerekiyor. Solin ve diğer gazeteciler yalnız değildir" diye konuştu.

"Tutsakları Çıkaracağız ve Kazanacağız"

Adalet Nöbeti Annelerinden Fince Akman, yaşanan tutuklamaların korkudan kaynaklandığını belirterek, "Bir gazeteciye çıplak arama yapılıyor sa bu devletin ayıbıdır. Bu ayıp Kürtlerin değil sizin ayıbınızdır. Var olduğumuz sürece davamızı sürdüreceğiz. Barışı ve adaleti isteyeceğiz. Kendi gücümüzle barışı, adaleti getireceğiz, tutsakları çıkaracağız ve kazanacağız" dedi.

Eylem sloganlar, alkışlar ve zılgıtlarla sona erdi.

Denizlerin Cüretiyle Devrime



Bir 6 Mayıs'ta daha yoldaşları Denizlerin başucundaydı. Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan, Hüseyin İnan'ın idamlarının 52. yılında, yoldaşları Karşıyaka Mezarlığında bir kez daha onları andılar.

Her yıl olduğu gibi, bu yıl da sabahın ilk saatlerinde pek çok ilden gelen Mücadele Birliği Platformu Ankara Karşıyaka Mezarlığını Denizlerin posterleriyle, pankartlarıyla ve kızıl bayraklarla donattılar.

Saatler 10.00'a gelirken, 2 Nolu kapı önünde toplanarak "Denizlerin Cüretiyle Devrime" pankartı ve Deniz Gezmiş silüetli bayrakları ile kortejlerini oluşturdular. Mücadele Birliği'ne Emegün Gücü Derneği'nden işçiler de pankartları ve bayrakları ile kortej halinde eşlik ettiler.

"Deniz Yusuf İnan Savaşa Devam", "İdamlar Bizi Yıldırılmaz", "Yaşasın Kürt Türk Halklarının Mücadele Birliği", "Denizleri Anmak Onlar Gibi Savaşmaktır" sloganları atarak, mezar başlarına doğru yürüyüşe geçtiler.

"Bugün 6 Mayıs! Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan'ın idamlarının üzerinden 52 yıl geçti. Devlet



onları öldürerek onların kavgasını bitireceğini, onları bu halkın zihninden ve kalbinden sökebileceğini düşündü. Ama yanıldılar. Fiziken aramızda olmasalar bile Denizler yarım asırdan fazladır kesintisiz süren devrimci kavgamızda yaşıyorlar! Bize bugün düşen görev onları anmak, bizlere bıraktıkları devrim sancağını daha ileriye taşımak için savaşmaktır!" diyerek ajitasyon konuşmaları ile mezar başına geldiler.

Denizlerin başucuna gelindiğinde başta Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan olmak üzere, devrim mücadelesinde bayraklaşan tüm devrim savaşçıları adına saygı duru-

şunda bulunuldu. Ardından Deniz'in, Yusuf'un ve Hüseyin'in son mektupları okundu.

"Denizlerin kavga bayrağını bugün taşıyanlar aramızda. Bize varılacak limanı gösterenlerden, yıllardır kavga bayrağını onurla taşıyan Mücadele Birliği Platformu aramızda" denilerek Platform adına Barış Kaya'ya söz verildi.

Denizlerin mücadelesini okullarda, fabrikalarda, Rojava'da sürdürenleri selamlayan Barış Kaya konuşmasında özgürlüğü için savaşan Kürt halkının ve emperyalizme, siyonizme karşı mücadele eden Filistin halkının yanında olduklarını vurguladı.



Denizlerin mücadelesini okullardan sokaklara taşıyan Devrimci Öğrenci Birliği adına da Rojhat Demirdöken bir konuşma yaptı ve konuşmasında "Denizler devrim ve sosyalizm mücadelesini üniversite sıralarından Nurhak Dağlarına kadar varan bir mücadele hattı bıraktılar" dedi.

Yıllardır özgürlük mücadelesi veren, ancak son aylarda tam bir soykırımla yüz yüze olan Filistin halkı da unutulmadı.

Denizler ABD emperyalizminin ve İsrail siyonizminin işgali altındaki Filistin halkıyla enternasyonal dayanışma göstererek Filistin halkının yanında savaşmışlardı. Onlar yalnızca okul sınırlarını aşmadılar. Tüm sınırları ortadan kaldırdılar ve kendi topraklarının ötesinde Filistin halkı için savaşarak, tüm insanlık için mücadele etme örneğini yarattılar. Bugün Filistin halkı, emperyalistlerin bombaları altında özgür Filistin ve bağımsızlık için savaş veriyor. Yapılan ajitasyon konuşmalarında "Emperyalizmin saldırıları altında savaşan Filistin halkının sesi olmak, sesini yükseltmek hepimizin boynunun borcudur yoldaşlar!" denilerek "Tihya İntifada Tihya Filistin!" sloganları atıldı.



Denizlerin öğrenci hareketin liderliğinden devrimin liderliğine uzanan yolda, onların kavgasını tarihe yazacak en büyük adım zora dayalı örgütlenmeye soyunmalarıydı. Denizler sistem içi mücadele yöntemlerini bir kenara iten devrimcilerdi, onlar Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu'nu kuranlardı. Bu uğurda çıktıkları

zorlu yolda ölümsüzleşen Denizlerin mücadele hattını bir kez daha hatırlatmak adına THKO'nun Kuruluş Bildirisi okundu.

Denizlerin mücadelesini fabrikalarda, atölyelerde sürdüren işçiler adına, Emegın Gücü Derneği adına da konuşma yapıldı.



Denizler Ayışıĝı'nda Anıldı

Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan'ın idamlarının 52. yıldönümünde İstanbul Ayışıĝı Ekin Sanat Derneĝi bir anma etkinliĝi düzenledi.

Etkinlik Ayışıĝı Ekin Sanat Derneĝi adına yapılan bir konuşma ile başladı. Saygı duruşunun ardından Ayışıĝı tarafından hazırlanan, Vefa Serdar'ın Denizlerin mücadelesi ile ilgili anlatımından kurgulanan bir video izlendi. Video gösteriminin ardından Mücadele Birliĝi Platformu adına Muhammed Hizmetçi ilk konuşmayı yaptı ve "68 bir milattı" diyerek '68 dönemini '71 kopuşuna bağlamak gerektiğini söyledi. Denizlerin belki bir avuç olduklarını, ama bu bir avuç genç insanın çıktıkları kıvılcımın bir yangına dönüştüğünü ifade etti. "Bu ülkede Denizlerin adını ağzına almayanlar devrimci sayılmıyor" diyerek bu Newroz'da bunun örneğini gördüğümüzü, Denizlerin resminin bile faşizmi nasıl korkuttuğunu gördüklerini hatırlattı. Sözlerini "Şimdi Denizlerle yürümek, Denizlerle büyümek gerek" diyerek bitirdi.

Hizmetçi'nin konuşması ardından Ayışıĝı emekçilerinden bir şiir okundu:

"Gideceğimiz yeri biliyoruz,
Bizden önce bırakılmış izler var
Sulardan yine Mayıs
Suların güneşine değil
Diplerin güneşine bakıyoruz
(...)
Günü geldiğinde fırtına kokar
bütün Denizler
Günü geldiğinde rüzgar açar
bütün Gezmişler"



Etkinlikte söz alanlardan biri de Denizlerin kurduĝu Devrimci Öğrenci Birliĝi (DÖB) adına konuştu. Yapılan konuşmada, bu yolu açanların izinden gidiyor olmanın gururuna değinildi.

Deniz Gezmiş'in son mektubunun okunmasının ardından "Denizler için ben de bir şey söylemek istiyorum" denilerek serbest kürsü kuruldu.

DÖB'lü bir öğrenci aldı ilk sözü ve çok gurur duyduğunu söyledi. "Daha önce hiç yapılmamış bir şeyi yaptılar ve onların izinden gidenlerden olmaktan gurur duyuyorum" dedi.

Denizlerin yoldaşları etkinlik devamında da sırayla söz aldı. Yapı-

Denizleri tarihi bağlamında ele almalıyız.

Yol yolda öğreniliyordu, yola çıkınca öğrendiler.

Daha önce yürünmemiş bir yoldu.

Denizler bir bilinç, bir yürek

olmayı başarmışlardı

lan bir konuşmada "Denizleri tarihi bağlamında ele almalıyız. Yol yolda öğreniliyordu, yola çıkınca öğrendiler. Daha önce yürünmemiş bir yoldu. Denizler bir bilinç, bir yürek olmayı başarmışlardı." denilirken bir anne de söz alarak, "Anneler ağlamasın, ama mücadele etmek zorundayız, kimse bir şeyleri bize altın tepside sunmayacak. Mücadeleden uzak tutmamalıyız çocuklarımızı, mücadeleden uzak kalmamalıyız" diye ekledi.

Verilen kısa bir aranın ardından gençlerin yaptığı müzik dinletisiyle etkinlik devam etti.



Denizleşenlerimizle Büyüyoruz



6 Mayıs 1972'de idam edilen birleşik devrimin ölümsüz önderleri Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan'ı anmak üzere, 5 Mayıs pazar günü TKEP/Leninist tarafından Basel'de bir etkinlik gerçekleştirildi.

Anma saygı duruşu ile başladı. Saygı duruşunun ardından TKEP/Leninist tarafından yapılan açıklamada Denizlerin çağının devrimci kahramanları olduğu vurgulanırken, "THKO'nun ilanı Türkiye ve Kürdistan birleşik devrimi tarihinde yeni bir dönüm noktasıdır. Bu, zora dayalı birleşik devrim yolunun açılmasıdır. Behice Boran, Sadun Aren ve Mehmet Ali Aybar'ın TIP'i ile cisimleşen parlamentarist yolun reddiyesi ve kurtuluşun ancak zora dayalı bir devrimle gerçekleşeceğinin ilanınıdır. Bu nedenle, önce Deniz Gezmiş ve yoldaşlarının, hemen arkasından Mahir Çayan ve yoldaşlarının başlattığı 1971 silahlı devrimci çıkışı yeni bir dönemin ilanı oldu. Bu ilanla birlikte buz kırıldı, yol açıldı.

Deniz Gezmiş ve yoldaşlarının; onlarla birlikte Mahir Çayan ve yoldaşlarının tarihsel önemi, tarihsel kişilikleri; tarihte silinmez harflerle yer almaları buradan ileri geliyor. Onlar buzu kırdılar, yolu açtılar ve kendilerinden sonra gelecek bütün kuşakları etkileri altına aldılar." denildi.

Açıklama şu sözlerle sona erdi; "Günümüzde dünyanın dört bir tarafında ve elbette Türkiye ve Kürdistan'da işçiler, emekçiler, yoksul kitleler, kadınlar, gençler ayakta; bu

düzenlen kurtuluş yolunu arıyorlar. Birleşik devrimin bu toplumsal ordusu, kendilerine kurtuluş yolunu gösterecek bir öncü, deyim uygunsa bir kurtarıcı arıyorlar. Denizlerin cüret ve cesaretiyle davranan; yani birleşik devrimin toplumsal güçlerine parlamento yolunu değil, zora dayalı devrimle iktidarın fethedilmesi yolunu gösterenler onlara öncülük edebilecek.

Bugün tarihin omuzlarımıza yüklediği görev budur. Denizlerin bize gösterdiği yol budur. Denizlerin adını tarihe altın harflerle kazıyan öz budur.

Bu inançla bir kez daha haykırıyoruz:

6 Mayıs Savaşçıları Ölümsüzdür!
Adları ve Davaları Bayrağımızdır!"

TKEP/Leninist tarafından yapılan açıklamanın ardından Rojava'da savaşan Leninist Gerillaların gönderdikleri video mesaj paylaşıldı.

***Denizlerin cüret ve cesaretiyle davranan;
yani birleşik devrimin toplumsal güçlerine
parlamento yolunu değil, zora dayalı devrimle
iktidarın fethedilmesi yolunu gösterenler onlara
öncülük edebilecek. Bugün tarihin omuzlarımıza
yüklediği görev budur. Denizlerin bize gösterdiği
yol budur. Denizlerin adını tarihe altın harflerle
kazıyan öz budur.***

Kadınlar tarafından hazırlanan "Üç Nehir Bir Denizle Buluştu" ve Nazım Hikmet'in "Karanlıkta Kar Yağıyor" şiirlerinden oluşan gösterim sunuldu. Etkinlikte ayrıca HBDH İşçi Komitesinin selamlama mesajı okundu. Mesajda Birleşik Devrimi gerçekleştirmek, özgürlüğü kazanmak ve sosyalizmi kurmak için Halkların Birleşik Devrim Hareketi'nde saf tutma çağrısı yapıldı.

Marşların ve türkülerin yer aldığı müzik dinletisi ardından etkinlik sona erdi. Denizlerin cüret ve cesaretiyle davranan; yani birleşik devrimin toplumsal güçlerine parlamento yolunu değil, zora dayalı devrimle iktidarın fethedilmesi yolunu gösterenler onlara öncülük edebilecek.

Bugün tarihin omuzlarımıza yüklediği görev budur. Denizlerin bize gösterdiği yol budur. Denizlerin adını tarihe altın harflerle kazıyan öz budur.

İktidara Adım Adım İlerleyen Devrim

Devrim tarihini yazma tutkusunu, şimdiye kadar insanların arasında hiç olmadığı kadar büyük bir tutku haline geldi. - Fidel Castro Ağustos 1958

Fidel Castro'nun, İktidara Adım Adım kitabı somut olgulara dayanıyor. Bulduğumuz topraklarda çok uzun zamandır devrimin örgütlenmesinden söz ediyoruz. Fidel'in kitabı, Küba koşullarında bunun nasıl olduğunu somut olarak ortaya koyuyor.

Fidel Castro'nun "özel yetenekleri" devrim sürecinde gelişirken, bu dahice yetenekler aynı zamanda devrime bir itiş veriyor ve sonuç alınmasını sağlıyor. Devrim, deha ve eylemi gerektirir. Fidel ve Küba Devrimi, ikisini kendisinde birleştiriyor. Fidel Castro bir savaşçıdır, fakat bu konuda dar bir bakış açısına düşmez; savaşırken politik hedefini ve politik mücadelenin önceliğini asla unutmaz. Savaştaki politikayı bilir: savaşın politikanın, diğer araçlarla devamından başka bir şey olmadığını bilir. Araç, hiçbir zaman amacın yerine geçemez. Böyle olması halinde araç yozlaşır. Amaç ise, araç olmadan gerçekleşmez.

Kitabı okuyan herkes, şu ilk kaniya varır: Devrimin önderi, başından sonuna kadar tutarlı bir çizgi izliyor. Fidel'de bütün siyasi ve askeri taktikler devrim bağı içinde ele alınıyor. Bütün görüşlerinin temelinde devrim var. Fidel Castro'da devrim, soyut bir program formülasyonu değil, iktidarı ele geçirme hedefidir. Fidel önderliğindeki 20 Temmuz hareketinin stratejik hedefi ve her durum için taktik planları vardı. Küba Devrimi, strateji, taktik ilişkisini çok beceriklice kurdu. Mücadeleye başlarken gerçek anlamda bir avuç idiler. Ama, daha en başta kazanacaklarını biliyorlardı. Defalarca dağıldılar, fakat yola devam ettiler, pes etmediler. Fidel Castro, mücadeleyi her durumda sürdürmelerini, zafere ulaştıklarında Santiago De Cuba'ya yaptığı konuşmasında açıklıyor: "Ve ilk kez yenildiğimizde ve bir avuç adam kaldığımızda ve kavgada ısrar ettiğimizde, bunun bir gerçek olacağını biliyorduk, çünkü halka inandık..."

2.
BASKI

Fidel Castro
**İKTİDARA
ADIM ADIM**

Derleyen & Çeviren
Zeynep Türkmen



Kadınlardan oluşan bir birliğin Mariana Grasales Müfrezesi'nin kurulması Küba Devriminin attığı en önemli adımlardan biriydi. "Kadınların çok iyi asker olabileceğini, kadınlarla ilgili birçok önyargı olduğunu ve kadınların da ülkemizin kurtarılması gereken bir kesimi olduğunu göstermek istedim. Çünkü işte ve hayatın birçok alanında ayrımcılığa maruz kalıyorlar."

Fidel Castro, süren savaşın bir iç savaş olduğunu ifade ederken, mücadeleye ne kadar geniş bir perspektifle baktığını gösteriyor. Böylece devrimci sınıf mücadelesi daha iyi aydınlanmış oluyordu. "Zorbalık rejiminde sorumluluk üstlenen, iç savaşın sebebi olan ve cumhuriyetin parasıyla kendilerini zenginleştiren tüm siyasi liderlerin tutuklanması..." görevi ortaya konuyor. Türkiye ve Kürdistan'da iç savaş on yıllarca sürdüğü halde, küçük burjuva siyasetler, uzun iç savaş kabul edecek ne bir anlayış gösterdiler ne de böyle bir politik cesaretleri var. Oysa iç savaş bir olgudur ve Leninist Parti tarafından ikna edici biçimde ortaya kondu. İç savaş gerçeğini kabul etmeyenler, emekçi kitlelerin önünü aydınlatamazlar.

Fidel Castro, devrimin zaferinden önce Geçici Devrim Hükümetinin oluşumu için ilk adımları atıyor. Devrim 1 Ocak 1959'da zafere ulaştığında, resmi olarak ilan ediyor. Küba Devrim önderliği bir devrimin bu ilk sonucunu ve eserini oluştururken, devrimin kazanımlarını korumak ve geliştirmek için nasıl sağlam bir devrimci anlayışa sahip olduğunu dünyaya gösteriyor. Devrimin ve GDH'nin iki sağlam kalesi var: "Devrimin en güçlü iki kalesi Santiago De Cuba ve Sierra Maestra olacaktır."

1 Ocak 1959'dan itibaren "halk tamamen özgür olacak" Tüfekler artık devrimin kazanımlarının korunması ve Küba'nın savunmasında kullanılacaktır. Devrim bundan sonra yeni toplumu inşa etmek için yoluna devam edecek. Ve tabii ki dünya devriminin bir mevsizi olarak, enternasyonal görevlerini yerine getirecektir. Orası artık halkların devrimci Küba'sıdır.

"Bugün bu sevinç sadece Küba değil, Amerika'nın her yerinde, Latin Amerika'da bir diktatör düştüğünde, biz nasıl mutlu olduysak, onlar da bugün Kübalılar için mutlular..."